

Zwitsersche Bond voor Natuurbescherming. — Het jaarverslag 1913/1914 van deze Vereeniging brengt het belangrijke nieuws, dat op 25 Maart 1914 de Bondsraad met groote meerderheid van stemmen besloot de Vereeniging te steunen met een jaarlijksche bijdrage van 30.000 francs. Hierdoor is de Vereeniging in staat, het Nationaal Park in het Ofengebied, waarvan het Clouza-dal een deel uitmaakt, af te ronden en uit te breiden, zoodat het voortaan 200 K.M². zal beslaan. Ook in andere deelen van Zwitserland zullen nu reservaties worden tot stand gebracht. Het ledental bedroeg op 1 December 1913 24119, de jaarlijksche inkomsten 93410,52 fr. Daarmee zijn die Zwitsers onze Vereeniging tot Behoud van Natuurmonumenten een heel eind vooruit. Ik mag intusschen niet klagen, want onze Vereeniging heeft dezer dagen, dank zij de nieuwe brochure, een aardigen aanwas aan ledental te boeken.

JAC. P. TH.

De zachte winter. — Vanavond om half vijf zat in de oprijlaan van de Sterrewacht aan de Kaiserstraat een grauwe lijster geruimen tijd luide te zingen. Is dat niet wat vroeg? Hij zat in den tweeden boom rechts van den ingang, en het was mooi weer.

Van eenige jonge palmen, van die soort met handvormige bladeren die in Italië veel voorkomt, en die hier dezen zomer in den vollen grond waren gezaaid had ik in den herfst de mooisten (± 30) uitgezocht en in huis gehaald uit vrees, dat ze niet tegen de vorst bestand waren. De rest, die is blijven staan heeft echter de vorst (van 20 Nov. en 25 Dec.) nog uitstekend doorstaan. Zoodra u zult weten hebben die palmen, zoodra ook die welke uit de gezaaide dadelpitten komen, de eerste jaren smalle langwerpige ongedeelde bladen, die verdorren, zoodra de vorst ze gedood heeft; dit is echter nog niet gebeurd, blijkbaar is de winter tot nu bij ons dus wel zacht geweest.

Leiden, 41 Januari 1915.

L. VAN GIFFEN.

Meeuwenmishandeling. Hier in den Haag is de marteling der meeuwen in de Duinstreken vrij algemeen. De politie en de vogelvrienden doen alle, helaas maar al te vaak vergeefsche, pogingen om deze tegen te gaan.

Op de weilanden nabij de duinen, waar netten gedroogd worden en in 't algemeen op de open vlakten, waar vaak groote vluchten meeuwen vertoeven, vindt men dikwijls talrijke groote steenen aan touwen bevestigd, aan wier ander uiteinde zich brood of ander lokaas bevindt.

De meeuw, door honger of vraatzucht aangezet, wordt daardoor maar al te dikwerf het slachtoffer van die lokazen.

Blijkbaar wordt deze schandelijke baldadigheid verricht uit moordzucht, want meestal worden de lijken der meeuwen in verganen toestand gevonden. Hieruit meen ik te kunnen opmaken, dat het bezit der vogels er niet bij voorziet.

Of deze moordzucht voortvloeit uit de vermeende schade, die de meeuwen aan het visschersbedrijf berokkenen, wil ik buiten beschouwing laten. Te meer, aangezien mij bekend is, dat de visschers, dank zij de aanwezigheid der meeuwen en andere zeevogels gewaarschuwd worden voor den trek van verschillende vischsoorten en hierdoor zeer worden gebaat.

's-Gravenhage.

A. E. M.

Konijnentruc. Heerlijk was de zon juist achter de voorste duinenrij opgekomen en had den oostelijken hemel gekleurd met een donkeren gloed. De nevel, de kilte was opgetrokken en nu lag 't heele duinlandschap daar in al zijn pracht. Onder een scheef meidoortje lag een oud konijnenhol, de witte plek zand er voor blonk in 't zonlicht. Den vorigen avond was er een man heengegaan en had er een sprenkel voorgelegd, zoo'n ding dat toeklappt en gevangen houdt, alles wat er op trapt. De konijnen zaten toen in 't hol, hoorden 't geschuifel, hadden 't begrepen en durfden er niet uitkomen. Al twee maal had een lid van de familie, met zoo'n ding kennis gemaakt en was nooit teruggezien. Maar nu werd 't ze te machtig, ze hadden honger, een heele nacht niets gegeten en de zon scheen zoo lekkertjes en warm. Heel voorzichtig eens gekeken aan den ingang. Even gesnuffeld. Niets te hooren, niets te zien. Nog eens gesnuffeld; hier kon dat toeklapding zoowat liggen. Nou voorzichtig aan iederen kant er van een pootje gezet, nog een beetje vooruit. Nu den buik heel even op den grond laten komen en bliksemsnel weer opgetrokken. Mooi zoo, de sprenkel toe, alleen een paar haren er tusschen en vroolijk hupte 't konijntje naar buiten.

Noordwijk aan Zee.

JAN VERWEY.

Dit herinnert wel aan de daden van »Lobo the King of Currumpaw«.

TH.